

sa. Ott volt dr. José Manuel Villas Boas, a portugál külügyminisztérium politikai főosztályának főigazgatója, a portugál küldöttség több tagja.

Két egyezmény aláírásával szombaton délen a külügyminisztériumban befejeződtek a magyar–portugál külügyminiszeri tárgyalások. Puja Frigyes, valamint Joao de Freitas Cruz magyar–portugál konzuli egyezményt írt alá. Az egyezményt a két ország között évről évre növekvő ideenkorzalom teteti

szükségessé. A megállapodás rögzíti az egymás területén tartózkodó állampolgárok érdekvédelmével kapcsolatos feladatokat, jogokat, kötelezettségeket.

Ugyancsak a Külügyminisztériumban Pullai Árpád közlekedés- és postaügyi miniszter, valamint a portugál külügyminiszter magyar-portugál kereskedelmi-tengerhajózási együttműködési megállapodást írt alá. A két ország kölcsönösen előnyöket biztosít egymásnak a kikötői

(Földrajz és 2. oldal)

A MÁV Szegedi Igazgatóságának fejlesztési tervei

pedig a DÉLEP szállítás
gondjainak megoldásában ve-
ti be erőt.

Szívesen írtunk volna a megvalósuló beruházások közt arról is, hogy a szegedi igazgatóságnak Szegeden megnyílt a vasúti jegyirodájuk, ahol a belföldi és külföldi hely- és menetjegyeken kívül az érdeklődők szállítással kapcsolatos felvilágosításokat is kaphatnak. Ez azonban várat magára, s alighanem Szeged az egyetlen megyeszékhely — az igazgatóhelyettes szerint legalábbis —, ahol nincs ilyen intézmény. Mi ezt először írjuk le, a vasútigazgatóság azonban nem: 1974 óta többszörösen kérték, biztosítson a város egy alkalmas helyet. Most 1979-et írunk...

Tisza- vizgazd

A magyaráztat egyszerűen
alig több mint egy éve. 1978
januárjában a DÉLEP és a
MÁV Szeszi Igazgatóság
együttműködési megállapo-
dást kötött, mely szerint a
vállalat segítséget nyújt a
vasúti beruházások kivitele-
zéséhez, a MÁV Igazgatóság

Hazaérkezett Ungvárról a nagyvár vízügyi küldöttség, amely Vincze Józsefnek, az Országos Vízügyi Hivatal elnökhelyettesének vezetésével március 19—24. között a Tisza-völgyi vízgazdálkodási együttműködés állandó munkacsoportjának nyolcadik ülésén vett részt. A tanács-

Közművezetékek – alagútban

Matematikusok sem tudnák kiszámítani, mennyi ideig tartott volna mondjuk Szeged-Tarján felépítése hagyományos módon, kőműves-állványról, téglát téglára illesztve, meszet olva, sódert lapátolva... Szerencsére nincs is már szükség efféle töprengésre, hiszen a lakásépítési „nagyüzemnek” előfeltétele volt a nagyüzemi technológia léte. S amennyire természetes ma már mindenkinek, hogy egyetlen ház elkészültével akár három-négy száz család is önálló otthonhoz juthatható, épp annyira magától értetődőnek tartjuk majd néhány év múlva, hogy több ezer lakásos városrészeket szolgálhat ki egyetlen közműrendszer.

munkák idejét is, nyilvánvalóvá válik: a közműalagút előnye az időnyerés is. S ez már gazdasági kérdés is.

A közműalagutas rendszer gyakorlati próbái két, döntően fontos előnyt fedtek fel: az építkezés kevesebb emberi munkát igényel, mert könnyen gépesíthető, és a fenntartási költségek csökkenése is jelentős.

A debreceni Újkert lakótelepen a közműalagutak a lakások 80—85 százalékát látják el, csupán az egyedülálló épületek csatlakoztatása készült hagyományos módon.

A számítások szerint a régi típusú közműrendszer építési költségeinek 92 százaléka-ba került a közvilágítási kábeleknek és csatornáknak kívül minden vezetékkel összerakás.

tek ki: a kedvezőtlen területi adottság ellenére is a közműalagutas rendszer bizonyulna a gazdaságosabbnak, pedig a vízszigetelés az alagút költségét mindenképpen növeli.

A tervezők előzetes számításai természetesen nem jelentik azt, hogy most már csak döntés kérdése: *épüljön közművelőház Szegeden is.* Ehhez — egyebek között — a technológiai háttérrel is meg kell teremteni. A házigyári elemekből épülő lakóházak úgynevezett fogadószintjé csak módosítással lesz alkalmas a közműfolyós befogadására. Erre, s a helyos/s vonalnak az alagútas szállításal való összekapcsolására is fel kell készülnie a kivitelezőnek. A rókusi építkezés mindenestül alkalmat adhat az első szegedi kísérletre, a tapasztalatösszeírásra — a rendszerépítőinek, üzembentartóinak. Hazai és külföldi példák szolgálhatnak tanulsággal. Halle-Neustadt, Debrecen, Pérs elérhető távolságban van. A körelmúltban egyébként éppen Szeged látta vendéül a közművelőházrendszer iránt érdeklődő szakembereket. Ezt sem tekinthetjük véletlennek. Az ésszerűség azt is megköveteli előbb-utóbb, hogy régi városrészek zsúfoltságát utónalain forgalmas keresztutócaiban is közművelőházépítésnek az előregedett vezetékek cseréjekor. A földalatti zsúfoltság megszüntethető az áttekinthető, könnyen karbantartható, új típusú közműrendszerral — erre a felismerésre jutottak az új lakótelepek tervezői. Gázdúságsága miatt valószínűleg elfogadják a szakemberek ajánlását azok is, akik a régi városrészek felújítási építési ügyekben döntenek.

P. K.

Kommunista műszak nagyüzemekben

A főváros legnagyobb üzemében, a Csepel Művekben, az Egyesült Izzóban, a Ganz-MÁVAG-ban és több vidéki gyárban a dolgozók egy része a pihenőnapját a gyermekekért áldozta fel. A kommunista szombatot a nemzetközi gyermekév alkalmából szervezték, s a rendkívüli műszak keresetét magyar gyermekintézmények fejlesztésére, illetve a nemzetközi gyermeksegélyezés alap számára ajánlották fel.

ző nap félbehagyott munkát folytatta, s a csomagolásnál segédkező adminisztratív dolgozók közreműködésével több vagonynyi árut készítettek elő hazai és exportszállításra.

A Ganz-MÁVAG budapesti, zalaegerszegi és mátravéki üzemében csaknem nyolcezeren teljesítették az önként vállalt műszakot, amelyen mintegy nyolcmillió forint termelési érték született.

Az Almászfizitől Timföld-
gyárban a szabad szombato-
kon is rendszeresen 150-en
dolgoznak, ezúttal azonban
mintegy 1400-an vállalták a
délelőtti műszakot. A Veszp-
rémi Bakony Művekben és
vidéki telephelyein mintegy
kétezeren vállalták a szomba-
ti társadalmi munkát. A
Debreceni Konzervgyárban
az idényre való felkészülésre
használták fel a kommunista
szombatot, amelyen több
mint hatszázan dolgoztak.

Tisza-völgyi vizgazdálkodás

Hazaérkezett Ungvárról a magyar vízügyi küldöttség, amely Vincze Józsefnek, az Országos Vízügyi Hivatal elnökhelyettesének vezetésével március 19—24. között a Tisza-völgyi vízgazdálkodási együttműködés állandó munkacsoportjának nyolcadik ülésén vett részt. A tanács-

közösen Csehszlovákia, Jugoszlávia, Magyarország, Románia és a Szovjetunió vízügyi szakemberei véleménycserét folytattak a lakosság és a népgazdaság ellátását biztosító vízkészletek, vízigények alakulásáról, az árvízvédelemről, a vizek minőségének megőzéséről.